

Boşver

– HimmetAYGÜT · 08 Ocak 2013

kendi yazdığı öyküde
en uzun süreyi alan figüranım ben,
birgün gelecek
birgün gelecek diye sahte kahraman.
durgun sularda daireler çizerek kaybolurken,
ki, dost gözlerde revizyonistlikle suçlanıp,
uzak durulmaya çalışılmam, hep bundan.
boşver...

ağıdima ses meraklısını zaten bulsam
başka hangi yaraya sarmak isterdim ki kendimi?
ve dahi kendime bile küsmelerden az evvel.
yeni yetme dil yangınlarından aşk ve ahlaka dair
ve zerre yaşanmışlık
ve zerre cinsellik bulaşmamış hiçbir şey öğrenmeden üstelik !
boşver...

ey aşk !
varlığına şükretmeli mi bilmem ama,
iyi ki varsın sonuçta. iyi ki varsın
ekmek kırıntısı olup kışın bu zor zamanlarında
serçe çaresizliğine derman olsanda, biraz.
biraz, çünkü üşüyorum sen yanımla balkona çıkıp
ekmek doğrarken meçhulun gözlerinde ateş, rüyalarımla.
istemezsen, boşver...

/ sarılırken kıyı umuduyla kayıp kirpiğinin her bir teline ben,
istediğimin sadece sen olduğunu,
ses düşen gecelerde kendimi yağmalamalardan çok bıktığımı,
çok, unutma.../

ha, seviyor muşum meğer ben senin kışını
mavi buzlara dönüşüp sarkarken saçaklarından...

(yaşamak ne garip şey diye düşündüm bu arada,
ekrana yazarken ben bu řiiri deprem sarsıyordu zira koltuęu,
gölümsedim ve yok, nedense hiç tedirgin deęildim.)